

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Hominum inobedientiam ab obedientia bestiarum in ruborem dari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

indignationem apud historicos meretur, quod Iuba regi Maurorum fertur contigisse. Hic rex, cum exercitu suo, aliquando per Africæ deserta, rerum suarum componendarum studio proficiscebatur. Erat in eius comitatu præstantissimi animi juvenis, qui ex itinere obuium leonem sagitta percussit. Saucius leo in siluam se recepit. Multum temporis ierat, cum Iuba, rebus ex toto compositis, eadem via copias domum reduxit. Ibi idem ille leo, excusso telo, & sanata iam diu cicatrice, obseruauit transeuntes, atque è tam magno equitum numero, illum solum iuuenem, qui vulnus inflixerat, ex omni multitudine, violentissimi cursu petiuit, hostilitérque aggressus, nulla confluentium militum vi cohiberi potuit, quin unguibus correptum, dentibus delaniaret. Ea ulcione contentus, nemineque alio læso, in nemore interiora recessit. Quæ in reliquos clementia multò vtiq; magis est admiranda; quàm, quòd se leo de vnico hoste vindicauit. Multi homines non contenti sunt inimicum perdere, sed faciunt etiam in amicos inimici. Atque hæc de primo satis.

II. I. I.
Senec. li. 2.
de ira. c. 31.

Sed ad secundum venio, & cum Seneca, dico: *Aspice elephantorum iugo colla submissa, taurorum pueris pariter ac fœmias persultantibus, terga impune calcata, & repentes inter pocula sinibus innoxio lapsu, dracones, & intra domum vsorum, leonumq; placida tractantibus, adulantesq; domino feras, prædebet, cum animalibus permutasse mores.* Quis enim rubore non perfundatur, si

Senec. lib. 1.
de benef. c. 3.

videat, humanam quodammodo in belluis mansuetudinem, in se autem animum ad ferinos mores, ad indomitam obstinationem obbrutuisse? *Officia, inquit idem Seneca alibi, etiam fera sentiunt. Nec vllum tam immansuetum animal est, quod non curam mitiget, & in amorem sui vertat. Leonum ora à magistris impune tractantur.* Et homo se non sinit tractari à Deo? Elephas collo

Matth. 11. 30.
Iob. 21. 14.

jugum submittit; & homo excutit à se suauè jugum Christi, dicens: *Non seruiam?* Certè Iob testatur, esse, qui dixerunt Deo: *Recede à nobis, & scientiam viarum tuarum nolumus. Quis est Omnipotens, ut seruiamus ei? & quid nobis prodest, si orauerimus illum?* Patitur leo frænnum hominis, & homo nulla se sinit lege frænari? Tatros stimulo impellit modicus puer, & homo sese à Deo non sinit, ad virtutem extimulari? *Super aspidem, & basiliscum*

Psal. 90. 13.

ambu-

ambulat homo, & conculcat leonem & draconem, & ipse vult à Deo in manibus portari? Denique omnem naturam bestiarum, volucrum, & serpentium, & ceterorum domari, & domita esse ab humana natura scimus, & nos domare Deus non potest? Non ferimus leges, præcepta contemnimus, obedientiæ nullam audire volumus mentionem; cum interea videamus nobis accipitres, falcones, aquilas in aëre, delphinos, murænas, ipsas balænas in aquis obedire.

Iacob. 3. 7.

I V.
S. Hieronym.
ep. 4. ad Rufic.

Pfal. 72. 23.

Amos. 7. 7.

Nulla ars absque magistro discitur, ait S. Hieronymus, etiam muta animalia, & ferarum greges ductores sequuntur suos. In apibus principes sunt. Grues unam sequuntur, ordine litterato. Imperator unus, Iudex unus provincie. Omnis ordo Ecclesiasticus suis rectoribus nititur. In naui unus gubernator. In domo unus dominus. In quamvis grandi exercitu, unius signum expectatur. Et, ne plura replicando fastidium legenti faciam: per hæc omnia, ad illud tendit oratio, ut doceam te non tuo arbitrio dimittendum. Tibi bestia subest, ut tu discas Deo subesse. Dum illis imperas, tuam inobedientiam accusas. Bestias regis, ne errent, & tu vis, instar bestia errare, dummodo nemo te regat? Aliter rex ille fuit affectus, qui dixit: *Vt jumentum factus sum apud te: & ego semper tecum. Tenuisti manum dexteram meam: & in voluntate tua deduxisti me.* Citiùs & rectiùs ad metam decurrit equus, qui patitur fessorem, quo excusso, in incertum vagatur. Ita neque ad cælum perueniet homo, qui se non sinit, è cælo dirigi. *Eccè Dominus super murum litum, in manu eius trulla cementarii*, hoc est, perpendiculum. Vbi LXX. sic legunt: *In manu eius adamas.* Tametsi enim soleat trulla, seu perpendiculi pondus plumbeum esse; Dei trulla adamantina est. Quia perpendiculum Dei, lex est Dei. Nam, sicut perpendiculo admoto aedificia explorantur, muriq;e, num recti stent, an obliqui in ruinam se inclinent; ita

Apposita incuruos ostendit regula mores,
& lex Dei declarat, quis sit homo Dei. Porro ea lex, in quorundam hominum manu, plumbea est, & cedere cogitur, flexiturq; in omnes partes, ad libitum & libidinem peccatoris, qui mandari sibi cupit, quod ipse vult. In manu autem Dei, & hominis Deum amantis, lex diuina regulaq;e non plumbea est, sed adamantina,